

Jó, to byl den

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Slunce hřálo vítr pálil do tváře horkej jak fén
když jsem vytáh svoji herku z garáže, jó to byl den
hned za rohem, hned za první zatačkou
než jsem stačil trochu zmáčknout pedál
u chodníku stála hlídka s plácačkou
a že prej jsem zprava přednost nedal
než jsem stačil pozdravit, tak už jsem v tom, peníze ven
v kupónu mám díru jak hrom, jó, to byl den

Za městem jsem sebral první stopařku, s vlasy jak len,
v lese se mnou zastavila bez nářků, jó to byl den
a když potom za poslední dědinou
řekla moment a zmizela mi v mlázi
chvíli koukám za tou láskou nevinnou
když tu zjistím, že mi něco schází
krásnej novej magneták, co jsem tu měl je pryč jak sen
od té doby jsem ji neviděl, jó to byl den

Když jsem přestal proklínat tu neděli,
dostal jsem chuť na šumnou Amáru
v motorestu limonády neměli
nalili mě pivo do poháru
mřížema teď vyhlížím na ulici, pryč je můj sen
zpívám na záchytný stanici, jó to byl den
recit: Jó, to byl zase den